

Uit de pastorie – week 14

Ten slotte

Een kort bericht dit keer. Allereerst omdat het 2e Paasdag is, waarop ik dit schrijf. Als dominee ben je wel zo'n beetje leeg na het maken en houden 3 meditaties en 2 preken, al was het me door alles heen een vreugde. U luisterde me de woorden uit de mond; preken is een vreugde als je het hoge Woord kwijt kunt!

De andere reden is dat we verslagen zijn door het zo snel terugkeren van een tumor bij Else. Nog lang niet alles is duidelijk, maar het is een bittere ervaring dat de luiken zo snel weer dicht geslagen worden. Net op het moment dat we weer wat naar voren dachten te kunnen kijken. Ik dacht vandaag, nadat ik vanmorgen in de Paassamenkomst even aan het beleidsplan van de kerkenraad had gerefereerd: de Heere houdt er een heel ander, ondoorgrondelijk beleidsplan met ons op na. Mijn eigen beleidsplan voor Hervormd Elburg, waarmee ik 4 jaar geleden het beroep aannam, is intussen compleet aan stukken gescheurd. En ook de verwachting waarmee we onze volwassen geworden kinderen de deur uit zouden willen zien gaan, wordt zo overwoekerd door wat onvermijdelijk lijkt. We leggen alle snippers en brokstukken in Zijn handen. Een andere plek zouden we werkelijk niet weten. Dat ik tot nu toe heb kunnen preken, is dan ook alleen maar te danken aan de Heere Die acht slaat op zoveel gebeden in de gemeente. Daar willen wij Hem, maar ook u en jullie, heel hartelijk voor danken.

Mede namens mijn vrouw en br. Scherphof eindig ik met een hartelijke groet aan iedere lezer.

Uw A.J.M.